

По случай 24 май - Ден на българската просвета, култура и на славянската писменост Ученически съвет към ПЕГ „Екзрах Йосиф Г” организира литературен конкурс в две категории – есе и стихотворение. Бяха получени много добри произведения от талантливите ученици на Езиковата, затова беше трудно да се изберат победителите. В категория есе победителят е Бояна Боянова от 8 „А“ клас, чието есе е на тема „Българският език – застрашен от промяната и чуждопоклонничеството“, а стихотворението „Кръстопът“ с тема "Виж ме, тук съм – макар далеч" на Йоана Симеонова от 8 „Г“ клас е победителят във втората категория.

Ето и произведенията на нашите победители:

„КРЪСТОПЪТ“

Не ще се срещнем вече двама,
не ще склониш глава на моята гръд;
Било е всичко тук измама,
Завършва любовта ни с кръстопът.

Теб мами те градът страхотен
с своите светли хиляди слънца;
Салоните със дъх приятен
И двойките със влюбени сърца.

В охолство искаш да живееш
сред музика и гръмнали вина,
с тълпите шумни да се слееш,
да бродиш по площади и кина.

Върви и скитай до насита
във твоя камен град до късен час,
за мен недей ти нивга пита!-
От днес по други път ще тръгна аз.

Мен властно мамят ме полята,
обкичени с метличини и мак;
Игривият шепот на житата,
животът на обикновен селяк.

Помни, че винаги ще ме намериш тук.
Макар далеч да съм ще знаеш,
че пак при мен те води този
КРЪСТОПЪТ.

Йоана Симеонова

„Българският език – застрашен от промяната и чуждопоклонничеството“

Животът си върви, без да ни чака. Технологиите се развиват и с това ние имаме достъп до всичко, което ни интересува. А ние се интересуваме. Всеки ден сме привлечени от нови и нови теми и се опитваме да развиваме умения или просто да научаваме ценни за нас неща. Как се случва това? Интернет е най-добрият ни приятел, той ни предоставя много информация и статии на най-различни езици. И какво се случва тогава? Като най-разпространен световен език, английският (наред с българския, разбира се) ни залива отвсякъде. Няма как ние да останем незасегнати от него. Всеки ден гледаме видеа, мемета и статуси на чужди езици в социалните мрежи. Дори можем да променяме езика в телефоните си. Понякога първо се сещаме за дадена дума на английски, а след това на български, но дали това е естествено?

Дали българският език е застрашен от промяната и чуждопоклонничеството? Не мисля. Предполагам, че ако сте един среднестатистически тийнейджър, който знае и се ползва от английския език, ще се съгласите с мен, че има много термини, които не съществуват на български. Има го и това, което ми каза моя приятелка наскоро: „На английски всичко звучи по-яко.“ Не съм на сто процента съгласна с това изказване, но разбирате какво имам предвид, ако следите мисълта ми. Английският се използва в ежедневието ни – факт, но ето защо не трябва да мислим за застрашен нашия роден език. Българският се използва от около девет милиона човека, основно в България, но и в различни държави в Европа и отвъд океана. Страната ни не е голяма, но има седем национални, 16 кабелни и сателитни телевизии с многорегионално покритие и 46 – с регионално покритие. Разполагаме с изключително много дублирани филми и преведени книги, а книгите се връщат „на мода“. Искам да кажа, че да, България не е богата или голяма държава с огромно население, но за състоянието на езика са от голямо значение телевизиите, сайтовете и издателствата, които го използват. Например българската Уикипедия е на 34-то място от 270 в света. Българският е първият славянски език, който разполага със своя собствена писмена система, датираща от 9-ти век, а кирилицата е третата официална азбука на Европейския съюз. И да, това може и да са сухи факти, но представяте ли си това, че българският и кирилицата са в основата на толкова други езици? Представяте ли си колко книги са преписани, написани и преведени от десети век до сега? Знаете ли колко много книги на български автори са превеждани на испански, италиански, немски, френски, английски? Стихотворения на Христо Ботев са превеждани на японски! Романът „Под игото“ на Иван Вазов е преведен на 31 чужди езика и има две филмови адаптации!

Всичко това звучи забележително. Успях ли да убедя всички, които допускат възможността българският език да се „прояде“ от английски думи и изрази, в противното. Чуждиците и заемките са факт. В миналото българите са успели да устоят на навлизащите гръцки и латински термини и френските думи. Разбира се, не можем да заменим думи като бонбон и гара, които всъщност са от френския език. Това са заемки. А, за да избягаме от чуждиците просто трябва да употребяваме българските думи по-често. Вазов е написал стихотворение, за да изрази обичта си към красивия и звучен роден език. Нека използваме и се радваме на българската реч. Тя е готова да ни помага и служи. А ние – да я обичаме, защото е част от нас.

Бояна Боянова